

" 26.

Ashtu si Krishti në kopshtin e Getsimanisë dhe në Golgotë pandërprerë jetonte me mendimin e Atit, dhe ne jemi të detyruar çdo moment ta jetojmë duke menduar për Zotin, por më tepër për Krishtin sesa për Atin, sepse nëpërmjet Birit vijmë tek Ati. Nëpërmjet efikasitetit, jeta drejtohet drej Krishtit.

" 27.

Ë vetmja gjë që na tërheq është Krishti, Personaliteti i Tij. Dhe jemi të detyruar ta jetojmë Krishtin si masë për çdo gjë estetike, hyjnore dhe njerëzore. Në Krisht e kemi Zotin Krijues. Tek Krishti e kemi shembullin, zbulimin e Planit të Zotit për njeriun. Dashuria e Krishtit gjithmonë duhet ta mbushë zemrën tuaj. Tek Zoti nuk jetojmë me mendime intelektuale. Zoti na zbulohet nëpërmjet energjive të tij. Krishtin e përjetojmë si jetën tonë personale, dhe jo vetëm në menyre të jashtme.

" 28.

Krishti tha: *Une jam rrugë*. Në qoftë se ai është rruga, jemi të detyruar ta ndjekim jo në sipërfaqe por në brendësi. Dhe, të mbajmë mend, se në Golgota dhe në kopshtin e Getsimanisë luftonte kundër të gjithëve. Vetëm!

" 29.

Ndonjëherë kur dashuria e Krishtit na prek, e ndiejmë përjetësinë. Atë nuk mund ta kuptojmë me intelekt. Zoti vepron në Mënyrën e Tij të veçantë, e cila është e pakapshme për llogjikën. Në jetën tonë kristiane nuk duhet të mbështetemi vetëm në intelektin e vet.

" 30.

Ka tregues të jashtëm të cilët na mundësojnë të llogaritim në çfarë largësie jemi prej Zotit: Ë ndjekim Fjalën e Ungjillit? A e arritëm përsosmërinë, përkatësisht dashurinë për të gjithë botën, pa bërë dallime midis miqve dhe armiqve?

" 31.

Nuk ka ndryshim midis urdhërave të Krishtit dhe jetës së Vetë Zotit.

" 32.

Duke ju kushtuar vëmendje mendimeve të tij, bëhemi organisht të ngjashëm me Krishtin.

" 33.

Si ta kalojmë ditën pa mëkat, ose thënë ndryshe, shenjtërisht? Ja problemi ynë i përditshëm. Si ta ndryshojmë qenien tonë, mendjen, ndjenjat, reagimet e veta natyrore, në mënyrë të tillë që të mos bëjmë mëkat përkundrejt Atit Qiellor, përkundrejt Krishtit, përkundrejt Shpirtit të Shenjtë, përkundrejt personalitetit njerëzor, përkundrejt vëllait tone dhe përkundrejt çdo gjëje në këtë botë.

" 34

*Na bëj të denjshëm o Zot, sot pa mëkat të na ruash. Shpesh e përsëritja këtë lutje të Kishës. Jeta jonë e pamëkatshme në tokë na e hap derën drejt Qiellit. Ajo që e shpëton njeriun nuk është pasuria e dijes. Jeta pa mëkat është ajo që na përgatit për jetën me Zotin në shekullin e ardhshëm. Bekimi i Shpirtit të Shenjtë na mëson të vërtetat e përjetëshme sipas masave të jetës sonë në përputhje me porosinë: *Duaje Zotin tënd dhe Krijuesin tënd me gjithë qenien tënde dhe duaje të afermën tënd si vetveten.* Po, përmbushini gjithmonë këto porosi.*

" 35.

Qëndroni në lutje, qëndroni trimërisht, ta kaloni ditën pa mëkat! Gjithçka tjetër do të na jepet nga Vetë Zoti!

" 36.

Për ta ruajtur bekimin e Shpirtit të Shenjtë, jemi të detyruar të qëndrojmë larg prej çdo mendimi i cilin nuk është i këndshëm për Zotin - na thotë Plaku Silluan. Kjo është vepra jonë! Kjo është përsosmëria jonë shpirtërore. Por, meqënëse bëhet fjalë për shpëtim në përjetësi, kjo përsosmëri asnjëherë nuk mbaron. Fillojmë dhe prapë fillojmë, pa mbarim!

" 37.

Nuk mund ta formojmë brenda nesh modelin e Krishtit vetëm në qoftë se nuk jemi me të vërtetë të bashkuar në vetvete, ashtu siç Krishti e kërkonte atë prej nxënësve të Vet. *Duajeni njëri - tjetrin, që të na njohë bota se jemi të Krishtit.*

" 38.

Jeta e të tjerëve për mua ka vlerë më të madhe sesa unë vetë, sesa vetë jeta ime. Kur do ta kuptoni këtë midis jush nuk do të ketë konflikt. Zgjidhja e një problemi apo e një zënke nuk varet prej ndonjë procedure, as edhe prej mënyrës së sjelljes, por nga vendimi të durojmë gjithçka. Secili prej nesh është i detyruar të ketë dashuri për të tjerët, ashtu siç është dashuria e nënës, pa kushte!

" 39.

Jemi të detyruar të jemi jashtëzakonisht të ndjeshëm për nevojat e të tjerëve. Atëherë do të jemi një dhe bekimi i Zotit do të mbetet përgjithmonë tek ne. | pashtershem.

" 40.

Duhet ta kemi vetëdijen e Krishtit, i cili e mbarat në Vetvete të gjithë botën; këtu qëndron personaliteti i njeriut. Fjala e Krishtit na lidh, nuk ka kufij.

" 41

Në qoftë se, ashtu siç u rrëfyem në Simbolin e Fesë, Krishti është Zoti i vërtetë, Shpëtimtari i botës, Krijuesi i gjithçkaje që është krijuar - nëpër të Cilin gjithçka u bë - si të mundim ta përputhim këtë teori me idetë e nacionalizmit, vendit, kohës...?

" 42.

Nuk e njoh Krishtin, greqisht, rusisht, anglisht, arabisht... Krishti për mua është gjithçka, Qenie mbibotërore.

" 43.

Në Bibël shpesh thuhet se Krishti vdiq për mbarë njerëzimin, për shkak të mëkateve të të gjithë njerëzve. Në qoftë se e kufizojmë Figurën e Krishtit, në qoftë se e ulim në nivelin e kombeve, humbim gjithçka dhe zhytemi në errësirë. Atëherë hapet rruga drejt urrejtjes midis popujve, rruga drejt armiqësisë midis niveleve shoqërore.

" 44.

Lexoheni Shënjtorin Silluan! Sipas tij, çdo njeri në tokë ka veprën e vet: njëri është mbret, tjetri patriark, i treti profesor apo punëtor. Kjo nuk ka shumë rëndësi. Për Shën Silluanin nuk ka asnjë lloj dallimi midis ndonjë mbreti apo punëtori. Ai, prapë, që E do Krishtin i përdor dhe i mbart në vetvete ndjenjat që i kishte Jezu Krishti, e jeton njerëzimin si një Adam, lutet për *Adamin gjithë-lindës*. Ja ky është krishtërimi i vërtetë!

" 45.

Krishti është Zot i pakufizuar! Nuk u kryqëzua vetëm për besimtarët, por edhe për të gjithë njerëzit prej Adamit dhe deri tek i fundit që do të lindet prej gruas. Ta ndjekë dikush Krishtin, do të thotë të vuajë për shërim dhe shpëtim të të gjithë njerëzimit. Ndryshe nuk mund të jetë!

" 46.

Ajo që do të na udhëheqë në kopshtin e Getsimanisë, ku Krishti lutej për gjithë botën, është ta duam të afërm tonë si vetveten, të jetojmë në përputhje me porositë e Krishtit.

" 47.

Duajë të afërm tënd si vetveten! Mu dha ta kuptoj këtë urdhër si një degë me përmasa kozmike, gjigande, rrënja e të cilës është Adami. Unë nuk jam asgjë tjetër veçse një gjethe e vogël e një dege të kësaj peme. Por kjo pemë nuk është e huaj për mua. Ajo është rrënja ime. I përkas. Të lutesh për të gjithë botën, do me thënë, sikur të lutesh për këtë pemë në gjithësinë e saj, me miliona gjethe të saj.

" 48

Ta ndjekim Krishtin, do të thotë të hapemi për vetëdijen e vetë Krishtit, i Cili e mbart në vete gjithë njerëzimin; të tërë pemën pa përjashtim të asnjë gjetheje. Në qoftë se e fitojmë këtë vetëdije, do të lutemi për të gjithë si për veten tonë.

" 49.

Në qoftë se jemi krijuar *sipas modelit të Krishtit*, mbartësit të njerëzimit dhe Zotit, unë ynë do të jetë model i Apsolutit: me siguri në përmasa mikroskopike, por model i besueshëm i Apsolutit.

" 50.

Pendohemi vetë, por pasionet tona janë ato që e tiranizojnë botën. Si rrjedhim, ajo që jetojmë nuk është e ndarë për jetës se botës. Dalngadalë, natyrshëm, fillojmë ta jetojmë gjendjen tonë si

pasqyrim i gjendjes së të gjithë njerëzimit. Fillojmë ta jetojmë jetën tonë ashtu siç e shikon Zoti, në mënyrë të tërësishme. Me pendimin tone, nuk e përjetojmë vetëm dramën tonë personale, e përjetojmë në vetvete tragjedinë e të gjithë botës, dramën e historisë së saj që prej fillimit tëkohës.

" 51.

Vetëdija jonë te Krishti zgjerohet, jeta jonë nuk njihet më. Në porosinë *Duaje të afërmëve të tu* si vetveten, duhet ta mbajmë mend atë, *si vetveten*, në mënyrën e mëposhtme: çdo njeri, *Adami i gjithi*, është qenia ime.

" 52.

Mbretëria e Krishtit, shkruan shën Silluani, është të mbajmë në zemër të gjithë gjithësinë dhe Zotin, Krijuesin Vetë.

" 53.

Kur lutemi, të lutemi në veçanti për të gjithë dhe për këdo. Dhe ta të shtoni: *Pas lutjeve të tyre, pas lutjeve të tij, mëshiro më!* Në këtë mënyrë, shkallë shkallë vetëdija juaj do të zgjerohet.

" 54.

T'i doni armiqtë tuaj! Me të vërtetë është e vështirë. Është e dhimbshme. Por, bukuria morale e Krishtit na tërheq deri në atë shkallë, sa që jemi të gatshëm ti durojmë të gjitha tundimet, me qëllim që të lartësohemi nëpërmjet Shpirtit të Tij. Nuk ka zgjedhje tjetër!

" 55.

Krishti ua sollti jetën e Vetes hyjnore atyre që janë krijuar sipas modelit të Tij, por si përgjigje e mori urrejtjen. Çfarë shikojmë sot, pas dy mijë vjetësh pas lindjes së Krishtërit? Bota moderne gjithmonë e më shumë e humbet krishtin, jetën e përjetshme. Errësira e thellë e pasioneve të gabuara, urrejtja, tiranizimi, luftat e ndryshme, e formojnë ekzistencën tonë në tokë.

Në gjendjen e dhënë, të atyre që vendosin ta ndjekin, Krishti ua jep porosinë e mëposhtme: *Duajeni armiqtë tuaj!* Pse bota trembet prej një Zoti të këtillë? A mund të gjeni parim më të lartë se ky: *Bekoheni ata që ju mallkojnë, duajeni armiqtë tuaj!*

" 56.

Nuk mund të dojë dikush, pa vuajturi! Dhembja më e madhe i jep të dojë deri në fund. Krishti donte kaq shumë sa e dha vetveten në vdekjen e llaharshme. Shënjtoret gjithashtu. Parajsja dhe ferri e paguajnë gjithmonë çmimin. Lutja për gjithë njerëzimin, është fryt i një dhimbje të ashpër dhe të thellë.

" 57.

Ta ndjekim Krishtin i Cili ngjitet në Gollgotë. Kjo ngjitje nuk është gjë tjetër, përveç trimërisë së Krishtit nga dashuria përkundrejt gjithë botës. Kur lufta bëhet vetëm midis kësaj bote dhe pasioneve të saj, njerëzit lodhen dhe plaken shumë shpejt. Ndërsa prapë kur vuajtjet dalin prej trimërisë kundër pasioneve, me ndihmën e Shpirtit të Krishtit njerëzit përjetojnë ringjallje.

na albanski **Jordana Shemko**